

خبر

دعای چاوشی و مهرجویی برای بازار گرمی

بخش فرهنگی– به گفته محمدرضا شریفی‌نیا دعای محسن چاوشی و داریوش مهرجویی تنها برای تبلیغات بوده است.

به گزارش خبرگزاری خبرآنلاین، پس از مطرح شدن ایده ساخت قسمت دوم «سنّتوری»، خبر اختلاف میان مهرجویی و چاوشی مطرح بود و جار و جنجال این دو چهره تیترا اول بسیاری از رسانه‌ها، تنها چیزی که در این میان پس از حرف و حدیث‌های فراوان طعی به نظر می‌رسید، عدم حضور محسن چاوشی در قسمت دوم «سنّتوری» بود.

حال یک وب‌سایت سینمایی به نقل از محمدرضا شریفی‌نیا مدعی شده است که تمام این ماجراها برای تبلیغات بوده و چاوشی در «سنّتوری ۲» می‌خواند.

محمدرضا شریفی‌نیا در این باره به دیباچه گفت : سنّتوری جز کارهایی است که در دست دارم و انشالله اقبال خوبی در بین تماشاگران خواهد داشت.

او در خصوص بازگشت محسن چاوشی به فیلم «سنّتوری» گفت : در خصوص بازگشت او نقشی داشتم ولی چاوشی چون جز اصول کار است مگر می شود نیاید، همه شایعه‌ها، تبلیغات و جو سازی است، چاوشی و مهرجویی با هم رفیق هستند شما خام نشوید.

.....

گوگل برگزار می‌کند

هفته سینمای روسیه در یوتیوب

بخش فرهنگی– گوگل نخستین هفته سینمای روسیه در یوتیوب را با نمایش بیش از ۲۰۰ فیلم برگزار می‌کند. بیشتر این فیلم‌ها نخستین بار به شکل قانونی و به صورت آنلاین منتشر می‌شوند.

به گزارش خبرآنلاین، این غول بزرگ فناوری در وبلاگ رسمی خود اعلام کرد که هفته سینمای روسیه از ۸ آذر (۲۸ نوامبر) تا ۱۴ آذر (۴ دسامبر) در یوتیوب برقرار خواهد بود. برای انتشار آنلاین این فیلم‌ها در یوتیوب، گوگل با بسیاری از کمپانی‌ها و توزیع‌کنندگان بزرگ سینمای روسیه به توافق رسیده است. در میان فیلم‌هایی که قرار است در این هفته نمایش داده شوند، آثار مشهوری چون «لویاتان» فیلم نامزد اسکار و برنده گلدن گلوب آندری زویاگینتسف و «قهرمان شماره ۱۷» اثر تحسین‌شده نیکلای لیدف درباره والری خارمالوف بازیکن هاکی اتحاد جماهیر شوروی به چشم می‌خورد.

فیلم‌های حاضر در هفته سینمای روسیه در بخش‌های متعددی مانند «فیلم‌های عاشقانه»، «درام‌ها» و «موفق‌های گیشه» دسته‌بندی شده‌اند و بسیاری برای نخستین بار به صورت آنلاین در سطح جهان منتشر می‌شوند.

.....

ترانه مشهور لئونارد کوهن جزو ۱۰۰ ترانه پرترفدار بیلبورد قرار گرفت

بخش فرهنگی– «هاله لویا» ترانه مشهور لئونارد کوهن، ترانه سرا و خواننده کانادایی پس از درگذشت او برای نخستین بار در میان ۱۰۰ ترانه پرترفدار بیلبورد جای گرفت.

به گزارش آسوشیتدپرس، بیش از ۳۰ سال از زمانی که لئونارد کوهن نخستین بار «هاله‌لویا» (سیاس خدای را) را ساخت می‌گذرد و اکنون این ترانه نمادین سرانجام در میان ۱۰۰ ترانه پرترفدار بیلبورد جای گرفته است. به دنبال درگذشت این چهره مشهور موسیقی جهان که ۷ نوامبر اتفاق افتاد و چند روز بعد رسانه‌ای شد، این ترانه برای نخستین بار در مکان ۵۹ فهرست بیلبورد جای گرفت.

این حرکت با راه یافتن این ترانه به دو نمودار شاخص بیلبورد ایجاد شد. سومین شاخص مربوط به پخش رادیویی است. علاقه‌مندان به این ترانه آن را ۳۳ هزار بار در هفته منتهی به ۱۷ نوامبر دائلود کردند که نشان دهنده افزایشی ۱۱۷۷ درصدی در مقایسه با هفته پیشین است. علاوه بر این، این ترانه ۳٫۸ میلیون بار در همین بازه زمانی استریم شد. این ترانه با توجه به این که توسط چندین خواننده دیگر کاور شده بود چند بار وارد فهرست ۱۰۰ ترانه برتر شده بود که از جمله در سال ۲۰۱۰ برای اجرای جاستین تیمبرلیک و پس از اجرا در برنامه ام‌تی‌وی برای کمک به هائیتی پس از زلزله این سرزمین، در رتبه ۱۳ قرار گرفت. در سال ۲۰۱۰ اجرای لی دی وایز و در سال ۲۰۱۳ اجرای متیو شولر نیز این ترانه را وارد فهرست ۱۰۰ ترانه اول بیلبورد کرده بود. اجرای جردن اسمیت در سال ۲۰۱۵ نیز یکی دیگر از موارد توجه ویژه به این ترانه بود.

اخیرا با اجرای فنتاتونیکس نیز این ترانه جایگاه ۴۰ را کسب کرده بود.

{فرهنگ و هنر}

گفت‌وگو با نادر گلچین، خواننده پیش‌کسوت ایرانی

موسیقی ملی مهجور مانده است

و تلویزیون، شورایی وجود داشت که تشخیص می‌داد که فلان آهنگ باید با صدای گلچین ضبط شود و این مساله را به ما اعلام می‌کردند. برای مثال به من می‌گفتند روز سه‌شنبه در رادیو حضور داشته باش، مشخص می‌شد که شعر برای چه کسی است و آهنگساز چه کسی. چند جلسه تمرین می‌گذاشتیم و بعد از آن، برای ضبط می‌رفتیم، معمولاً شورا تصمیم می‌گرفت؛ در برخی برنامه‌ها از جمله «گل‌های تازه» (من در گل‌های تازه و برگ سبز بودم) یک عضو فعال رادیو و تلویزیون بودم. در این زمان کوتاه ۱۷ ساله، شناس این را داشتم تا با هنرمندان بسیار برجسته‌ای آثار متعددی را ضبط کنم. علاوه بر آن، بسیاری از این اجراها نیز بنا به اراده شخصی انجام می‌شد؛ برای مثال آقای بدیعی را می‌دیدم و قرار می‌گذاشتیم در بیات ترک اثری را ضبط کنیم.

■ با توجه به اینکه می‌گویید گاهی یک یا دو جلسه تمرین می‌کردید، راز ماندگاری و تاثیر گذاری این آثار چه بود؟

حضور مجربان خوش فکر و با علم. فکر کنید آقای یاحقی که در ۱۷ سالگی بهترین نوازنده سولبست رادیو بود، در یک اثر چه نقشی می‌گذاشت؟ حضور خود هنرمند است که این ارزش را به هنر می‌دهد. من نیز آدم عاشق پیشه‌ای در این کار بودم و همواره تلاش می‌کردم نسبت به چیزی که اجرا می‌کنم، فهم و ادراک داشته باشم. هیچ وقت اثری را به صورت کلاسیک و از روی وظیفه اجرا نکردم. همیشه دلی این کار را کردم. اول از غزل حافظ لذت بردم و بعد آواز همایون یا ماهرور را روی آن خواندم. ببینید اگر در ارائه ی یک هنر مساله ی دلی بودن باشد، بهتر ارائه می‌شود؛ به خصوص هنر موسیقی و موسیقی ایرانی.

■ دلیل این همه تاکید شما روی کلام چیست؟
کلام منظوم فارسی در موسیقی ما نقش بسیار حساسی دارد. وقتی می‌گوییم شعر و موسیقی، یعنی ابتدا ارجحیت بر شعر است و بعد به موسیقی.

■ شما از معدود خوانندگانی هستید که این نظر را دارید. در حالی که بسیاری شعر را به نفع موسیقی سانسور می‌کنند.

من معتقدم که ابتدا شعر ظاهر شد و بعد موسیقی ما. شما با بهترین صدا شروع به چه‌چپه زدن و فریاد کشیدن کنید؛ آنقدر جلوه نمی‌کند که یک بیت یا یک غزل از شاعر گران‌بهایی مثل حافظ و سعدی را بخوانید. شنونده نیز بیشتر به کلام و نوع ادای کلمه توجه دارد نه چه‌چپه. یکی از لوازم ضروری آواز، تحریر در قالب کلام است و به همین خاطر به کلام بیشتر توجه داشتم.

■ انتخاب اشعار بر چه اساسی صورت می‌گرفت؟
سازمان‌ها هر کدام برای خودشان یک ملک‌الشعرا داشتند. مثلاً در رادیو آقایی به نام نیرالسینا بود. در فرهنگ و هنر ابراهیم صفایی بود. گاهی خواننده‌ها از آنها غزلی متناسب با آوازی که می‌خواندند، می‌گرفتند؛ من اما به اینها مراجعه نمی‌کردم و خودم بنا به اطلاعاتی که داشتم این تصمیم را می‌گرفتم و مثلاً فکر می‌کردم شعری مثل «حاشا که من به موسم گل ترک می‌کنم»، مناسب سه گاه است. اگر هم اطلاعاتی نداشتم یا مفهوم چیزی را نمی‌فهمیدم، به یک آدم مطلع مراجعه و رفع عیب می‌کردم و بعد به اجرایش در می‌آوریم.

■ یکی از نقاط اوج آن دوران، ترانه‌هایی بود که اجرا می‌شد. در این سال‌ها اما ترانه از موسیقی ملی تقریباً حذف شده و بیشتر به همان اشعار کلاسیک بسنده شده است. چرا؟

این یک سوال سهل و ممتنع است. هم جواب آسانی دارد و هم احتیاج به تفکر دارد. اما در عین حال باید به این نکته توجه کرد که گنجینه ادبیات فارسی که در هیچ کجای دنیا نظیر ندارد، خود منبع بسیار غنی‌ای است که هر اندازه هم که استفاده شود، باز هم جای کار دارد.

■ کسی به غنای ادبیات فارسی شک ندارد، اما حذف ترانه‌سرایی خود ضربه جبران ناپذیری وارد کرد.

حتما همین طور است. در این سال‌ها کسانی در موسیقی فعالیت کردند که دنبال چیزهای سهل می‌گشتند و خیلی راحت بدون اینکه تأمل کنند، فعالیت‌هایشان را ادامه می‌دادند. به همین خاطر است که ما در این سال‌ها چیزهای ساده‌ای می‌شنویم. این مشکل به خصوص در موسیقی پاپ به شدت دیده می‌شود، انگار خواندن ترانه‌های پر رمز سخت شد. از طرف دیگر تعداد فعالان این رشته زیاد شد. ما در سال ۱۳۳۰ تا ۱۳۵۶ افراد شاخصی داشتیم که دنبال این کار می‌رفتند؛ اما الان همه چیز برای همه ساده است. حتی حضور دستگاه‌های صوتی و حضور موسیقی‌هایی از دیگر کشورها باعث نوعی پراکندگی شد و تمام این مسائل باعث شده تا امروز دیگر کمتر موسیقی ملی به گوششان برسد. هر چه عرضه کمتر شود، تقاضا هم کمتر می‌شود. متأسفانه موسیقی ملی مهجور مانده است. خدا کند که در این باره اتفاقی خوبی بیفتد. ضمن اینکه فراموش نکنید، نقش دولت در انجام امورهنری بسیار بسیار سازنده است. او الان می‌تواند در عرض سه تا چهار سال، سیستم اداره موسیقی را عوض کند. اگر الان رونق موسیقی پاپ بیشتر از موسیقی ملی است، به این خاطر است که نهاد دولتی‌ای به موسیقی ملی کمک نمی‌کند.

■ باز به همان سوال ابتدایی باز می‌گردم. این همه سال فعالیت نکردن با آن عشق و علاقه‌ای که از آن صحبت می‌کنید، سخت نبود؟

البته من ده سال از این مدت را بیمار شدم و به شکل عملی امکان این فعالیت را نداشتم. پیش از آن هم مثل کسی بودم که انگار از پدر و مادرش قهر کرده باشد.. اما به تازگی خوشبختانه رونقی در این کار به وجود آمده و انشالله ما هم زنده بمانیم تا این شکوفایی را به چشم ببینیم.

■ آثار منتشر نشده‌ای هم دارید؟

حدود ۶–۵ اثر هست که از سال ۵۶ به بعد مجال انتشارشان پیش نیامد و خودمان آن‌ها را در آرشیو شخصی نگاه داشته‌ایم و امیدوارم که روزی منتشر شود.

آتشی که بسطامی در نیستان جانم افکند

قبل از زلزله از دست دادیم؛ وقتی شناختیم‌اش؛ وقتی قدرش را ندانستیم؛ وقتی ندیدیم‌اش و از کنارش گذشتیم؛ صدایش را شنیدیم و دردش را نه؛ حرفش را نه؛ اندوهش را نه…

بگذریم. اینجا جوانمرگی صدا رسم کهنه‌ای است.

دریغ که تا هنرفروش نباشی، هنری نکرده‌ای!

اینجا دیار چشم‌ها و گوش‌های فراموشکار و بی‌حافظه است.

اگر امروز به هر توجیه و با هر ملعبه و معرکه‌ای، بر صفحه تلویزیون‌ها و روزنامه‌ها نباشی، مرده‌ای. مرده‌ای و شاید فردا فراموشکاران امروز، «باغ هنر» دیگری برایت بنا کردند و از تو گفتند که چنین بود و چنان…

قرار بود برای تولد پنویسم «ایرج»جان. تولدت مبارک. آن‌جا برای تو حتما جای بهتری است. برای صاحب بهشتی‌ترین حجره و آسمانی‌ترین صدا، زمین جای دلپذیری نیست. آنکه صدایش آسمانی است،جایش هم آسمان است.

دوستدار و شاگردت!

*** شاعر، ترانه‌سرا و خواننده**

پنج شنبه ۴ آذر ماه ۱۳۹۵

خبر

واکنش دولت‌آبادی به گزارش یک برنامه

بخش فرهنگی– محمود دولت‌آبادی به انتشار حرف‌هایی منسوب به خودش در گزارش یک برنامه واکنش داد.

این نویسنده در متن ارسال‌اشی به ایسنا نوشته است: «اخیراً از اینجانب هم دعوت شد که در مراسم معرفی کتاب «رنج و رنگ» – اثری با نام استاد فقید میناتور حسین بهزاد باشم. رقتم و بودم، چون خواسته شد که برای دریافت مجلد هدایی کتاب روی صحنه بروم، رقتم و اشاره به آغاز پیام که آمده بود «هنر نزد ایرانیان است و بس!» کنار میز مجری برنامه قرار گرفتم و گفتم، این عبارت «هنر نزد ایرانیان است و بس!» سخن حکیم ابوالقاسم فردوسی نیست و آدمد کنار. همین! بعد از آن چیزهایی از قول من نقل شده که دولت‌آبادی سپس چنین گفت و چنان… چاره‌ای ندارم جز آن‌که آن گزارش را تکذیب کنم و از روابط عمومی برگزارکنندگان بخواهم کاری را در نیمه راه رها نکنند و به حرمت حقوق اشخاصی که به دعوت‌شان پاسخ مثبت داده‌اند، آسیب نرسانند.

محمود دولت‌آبادی، تهران، دوم آذرماه نودوپنج»

گزارش رونمایی از کتاب «رنج و رنگ» بر اساس گزارش رسیده از روابط عمومی برنامه در رسانه‌ها منعکس شده بود.

.....

حسین محب اهری:

هفته آینده باید شیمی درمانی شوم

بخش فرهنگی– حسین محب اهری درباره روند درمانی خود بیان کرد که به دنبال گرفتن دارو و انجام آزمایش هاست تا هفته دیگر شیمی درمانی خود را دوباره آغاز کند.

حسین محب‌اهری در گفتگو با مهر با اشاره به ادامه روند درمانی خود و پیگیری آزمایش‌ها برای انجام پیوند مغز استخوان بیان کرد: همانطور که پیش از این گفتم عمل پیوندم را نتوانستم انجام بدهم و باید دوباره از شنبه به مدت یک هفته مراحل شیمی درمانی را ادامه دهم.

وی ادامه داد: بعضی از سلول‌های سرطانی هنوز در بدنم فعال است که عمل پیوند را با مشکل مواجه می‌کند و باید هفته دیگر چند روز شیمی درمانی داشته باشم تا بعد از آن دوباره برای پیوند مغز استخوان اقدام کنم.

این هنرمند تئاتر، سینما و تلویزیون بیان کرد: امروز سوم آذرماه به بیمارستان رقتم تا داروهایی را تهیه کنم و ادامه آزمایش‌ها و روند انجام شیمی درمانی را پی بگیرم.

محب اهری در پایان با اشاره به طولانی شدن نوبت انجام آزمایش‌ها و روند پیگیری درمانی بیان کرد: گاهی فکر می‌کنم که روند درمانی خود را قطع کنم چراکه این همه پیچیدگی‌هایی که دارد مرا خسته می‌کند.

.....

یک فیلم ایرانی در میان نامزدهای جایزه اسپریت

بخش فرهنگی– مستند «سونیتا» به کارگردانی رخساره قائم‌مقامی نامزد جایزه اسپریت بهترین مستند بلند شد.

به گزارش خبرآنلاین، «سونیتا» روایتگر زندگی یک دختر افغان به نام «سونیتا» است که حاضر به ازدواج اجباری نیست و می‌خواهد این مشکلات زنان و دختران را افشا کند.

در فهرست نامزدهای جوایز اسپریت «محبوب آمریکایی» و «مهتاب» گوی سبقت را از رقبا ربودند. سه برنده قبلی جایزه

اسپریت بهترین فیلم در نهایت جایزه اسکار بهترین فیلم را هم از آن خود کرده‌اند. اگر دوباره این رویداد تکرار شود باید در میان نامزدهای این جایزه دنبال نام برنده اسکار بهترین فیلم بگردیم. پس از اعلام نامزدهای جوایز اسپریت مشخص شد که فیلم‌های «محبوب آمریکایی» و «مهتاب» هر کدام شش بار نامزد دریافت جایزه شده‌اند و از این نظر در میان فیلم‌های دریافت جایزه اسپریت اسمال رکورددار هستند. این دو فیلم در کنار فیلم‌های «منچستر کنار دریا»، «جکی» و «مزمَن» نامزدهای دریافت جایزه اسپریت بهترین فیلم هستند. در این میان فیلم «منچستر کنار دریا» علیرغم پنج بار نامزد شدن، در دو شاخه نادیده گرفته شده است. کنت لورگان کارگردان «منچستر کنار دریا» بزرگترین غایب بخش بهترین کارگردانی است هر چند که او در شاخه بهترین فیلمنامه نامزد دریافت جایزه است. میشل ویلیامز بازیگر زن نقش مکمل فیلم «منچستر کنار دریا»، در این فیلم حضوری کوتاه اما قدرتمند داشت. جای ویلیامز نیز در میان نامزدهای شاخه بهترین بازیگر نقش مکمل زن خالی است. فیلم «مهتاب» هم در شاخه‌های بازیگری کاملاً نادیده گرفته شده است. البته جمع بازیگران این فیلم جایزه سالانه رابرت آلتمن را دریافت خواهند کرد. در پیش‌بینی‌های اسکار ۲۰۱۷ دو بازیگر اصلی این فیلم یعنی مایرشالا علی و نایومی هریس از بخت‌های اصلی دریافت جایزه به‌شمار می‌روند.

یکی دیگر از مدعیان فصل جوایز سینمایی فیلم «لایونگ» به کارگردانی جف نیکلز است. نام جف نیکلز در میان نامزدهای بهترین کارگردانی جوایز اسپریت دیده می‌شود و روت نیگا برای نقش‌آفرینی در این درام عاشقانه نامزد جایزه بهترین بازیگر نقش اول زن شده است.

جوایز سینمایی ایندپندنت اسپریت از سال ۱۹۸۴ میلادی پایه‌گذاری شد و هر سال به فیلمسازان مستقل اهدا می‌شود. برخی از مدعیان قدرتمند فصل جوایز سینمایی مانند «لالا لند» و «حیوانات شب‌زی» به دلیل میزان بودجه و یا دیگر مشکلات واجد شرایط شرکت در این رقابت شناخته نشدند.

سی‌ودومین دوره جوایز سالانه اسپریت شنبه هفتم اسفند (۲۵ فوریه) برگزار خواهد شد.